

LA COMISSIÓ ANTI-ABOCADOR INFORMA

El passat 19 de juliol, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va fallar sentència del contenciós - administratiu que l'Ajuntament de Besalú havia oposat a l'Ajuntament de Beuda i a la Mancomunitat de la Garrotxa per la ubicació de l'abocador.

Quan tot un poble expressa la seva oposició a una agressió ecològica i social de la magnitud de la que Besalú ha patit. Quan es parla, s'explica, es discuteix i, quan cal, es baralla amb la força amb què el nostre poble ho ha fet.

Quan la nostra oposició s'ha documentat en un dossier de vint volums que en el seu moment es van presentar a les màximes instàncies del nostre país...

Quan tot ha fallat i només resta el camí dels tribunals de justícia, hom espera d'aquesta justícia que aprofundeixi en el problema tant com calgui. Que el mesuri en totes aquelles direccions que porten a donar-li una perspectiva justa. Que l'il.lumini amb una òptica més equilibrada que la de les parts en conflicte, però amb claror suficient perquè tots puguin veure-hi clar.

Desgraciadament no ha estat així. En la mencionada sentència se'ns reconeixen totes les raons presentades, però ens diuen que exclusivament es fixaran en la natura i els requisits de la llicència d'obres. Totes les altres raons de seguretat i salubritat, de perillositat, a la fi, no es prenen en consideració. Tota una documentació de la magnitud que hem esmentat o, fins i tot, el propi peritatge encarregat pel Tribunal, han estat "fatalmente sustraídas al conocimiento de la sala", la qual només es fixarà en la correcció de la llicència d'obres que en el seu dia concedí l'Ajuntament de Beuda.

El més greu del tema és que quan entrem en el terreny d'aquesta llicència, el Tribunal també ens dona tota la raó perquè "...la concesión de la licencia de que se trata, donde, no obstante, resplandece la *evidente irregularidad* de haber sido dictada por Alcalde sometido a causa legal de abstención por razón de interés directo en tanto propietario - arrendador de los terrenos donde el vertedero público ha de construirse...".

En resum: Tenim tots els arguments del món i totes les raons, que no ens són discutides ni en el peritatge neutral que es va efectuar. Tenim la "irregularidad" d'un alcalde votant a favor de la seva butxaca, però tot això no serveix per a res.

El Tribunal desestima el nostre recurs perquè, diuen, el permís no depenia en última instància de l'Ajuntament (per a què serveix un Ajuntament)?, sinó que entra en la legislació d'activitats classificades, i l'acte a què hem d'oposar-nos és al dictat de la Comissió Provincial d'Urbanisme, que és "la máxima autoridad del ramo".

No cal que us diguem l'opinió que cada vegada més ens mereixen la gent del "ramo". Però tampoc no cal que us diguem que no pararem aquí.

Hi ha qui pot pensar, i no li falta raó, que avui se'ns han tret del damunt amb una qüestió burocràtica i demà se'ns hi tornaran a treure amb una altra formalitat. És possible, però pensem que hem d'anar fins al final i que pel camí també cauran moltes màscares d'hipocresia.

De moment ja tenim un alcalde "irregular". Bé, doncs arribarem al Suprem i reivindicarem que quan un Ajuntament dona una llicència dona quelcom més que un paper mullat, i exigirem les reparacions pels danys que hem patit.

Paral.lelament anirem a "atacar", com ells mateixos diuen, el dictamen de la "máxima autoridad del ramo", és a dir, la Comissió Provincial d'Urbanisme, amb un altre contenciós - administratiu en el qual volem creure que d'una vegada es tindran en compte totes les dades, documents i proves; totes les raons, en definitiva, que tenim enfrontades, per ara, a simples formalitats.

Esperem, de cor, que la Justícia ens demostrï ésser quelcom més que una formalitat.

La cuina bona, senzilla, ràpida i saludable de la Srta. Teresa Cucala

PASTÍS DE LA SRTA. TERESA

Així és com ja l'anomenen tots els qui el fan; i l'han trobat tan bo, que he pensat posar-lo al "Tallaferro" per als qui encara no el coneixen.

Es pot fer amb qualsevol motlle, perquè no va al forn.

Es necessita, per a sis persones:

* 12 melindros estil "coquetón".

* 1 paquet de flam Royal.

* 1/2 litre de llet.

* Uns trossets de pinya.

* Melmelada de maduixa.

* Melmelada de taronges amargues.

* 1 copeta de Cointreau.

És molt fàcil de fer.

Al fons del motlle s'hi estén el sucre cremat. A sobre, una capa de mitges llunes fines de pinya. Sobre la pinya una capa fina de melmelada de maduixa. Després una capa de coquetons (melindros) que es van encaixant bé en el motlle. Una vegada col.locats s''emborratxen'' amb Cointreau i una mica de l'almívar de la pinya. Sobre aquesta primera capa de coquetons, una capa de melmelada de taronja amarga i finalment una altra capa de coquetons que, quan siguin col.locats, també seran ruixats, amb una cullereta, amb el Cointreau i l'almívar.

Quan ja es té això a punt, es fa el flam (el paquet ja indica com s'ha de fer) i es va tirant a poc a poc, a cullerades (de seguida, abans que prengui) sobre el pastís fins que es ben escampat, o sigui que el flam hagi penetrat bé dins dels coquetons.

Es deixa refredar i es posa a la nevera.

Es tomba o es desemmotlla en el moment de servir-lo.

Té molta presència. Es veu la foscor del sucre cremat amb les mitges llunes de pinya i, com que els coquetons són foscos de fora, queda un ratllat, quan es talla, molt decoratiu.

Es pot fer amb motlle llarg o rodó. En aquest cas els coquetons s'hauran de tallar de manera que formin estrella; en punxa la part del centre i ampla la de fora. Si queda algun buit, s'omple amb els trossets que s'han tallat.

Fet d'aquesta manera és boníssim però, no cal dir-ho, que es pot fer amb altres melmelades, de préssec en almívar i amb conyac o whisky.

EMPEDRAT

Aquest empedrat és un plat d'estiu que es pot menjar ben fred i es pot fer amb temps. Consisteix en una ensalada o amanida en la qual es posa:

* Mongetes seques cuites.

* Bacallà remullat i estriat.

* Bocinets de ceba.

* Bocinets de tomàquet.

* Bocinets d'olives negres.

S'amineix bé amb una salsa vinagreta (sal, oli, vinagre i, si es vol, all).

Si no es té bacallà es pot fer amb tonyina. Es posa a la nevera.

És bo saber que...

* Si no es tenen boles de naftalina per a les arnes, es pot posar a l'armari un ram de fulles de llorer.

* La millor aigua per a la pell és la de pluja. Si no se'n té, es pot afegir bicarbonat a l'aigua, ja que la dulcificarà i et deixarà la pell més suau.

* Un got de llet tèbia amb mel és el millor i més natural somnífer, i no provoca addicció com les pastilles.

* Les intoxicacions, en la majoria dels casos, són provocades per la salmonel.la, que es pot trobar en el consum d'ous crusos o poc cuits que s'han de consumir de seguida. S'ha d'anar amb compte amb les maones.